

לימוד והנצחה לעילוי נשמות שלמה וישי קרויזר ז"ל
אחים יקרים ואהובים אשר עלו יחדיו בסערה לגנזי מרומים
מתוך אתר שי לשי"י : shayleshay.co.il

פרשת חקת — אדם פי ימות באהל

נאמר בפרשה: "זאת התורה: אדם פי ימות באהל, כל הבא אל האהל וכל אשר באהל – יטמא שבועת ימים" (יט יד). את תחילת הפסוק דרשו חכמינו במנותק מהמשך המדבר על טומאת אוהל המת.

במסכת שבת (פג:): הביאו רבותינו את דרשתו של רבי יונתן לפסוק זה: "לעולם אל ימנע אדם את עצמו מבית המדרש ומדברי תורה ואפילו בשעת מיתה, שנאמר: 'זאת התורה: אדם פי ימות באהל' – אפילו בשעת מיתה תהא עוסק בתורה".

לאחר דרשה זו מהפסוק, שממנה למדנו על הזמנים שבהם צריך ללמוד תורה, הביאו שם רבותינו את דרשתו של ריש לקיש על האופן שבו יש ללמוד: "אין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה, שנאמר: 'זאת התורה: אדם פי ימות באהל'". וביאר זאת הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה (פרק ג הלכה יב): "אין דברי תורה מתקיימים במי שמרפה עצמו עליהם, ולא באלו שלומדים מתוך עידון ומתוך אכילה ושתייה, אלא במי שממית עצמו עליהם ומצער גופו תמיד, ולא ייתן שינה לעיניו ולעפעפיו תנומה". יש שהסבירו את מאמר ריש לקיש שצריך "להמית עצמו" על התורה בדרך חידוד: בזמן שאדם לומד הוא צריך להרגיש כאילו הוא מת באותו זמן, ולכן אי אפשר להתקשר אליו או להפריע לו בעניינים אחרים, כמו שלא מתקשרים ומפריעים לאדם מת.

בספר "הר צבי" על פרשיות התורה, שנלקט מעזבונו של הרב צבי פסח פראנק, רבה של ירושלים, מובא רמז נוסף על המילים "אדם פי ימות באהל": ביתו של האדם בעולם הזה נקרא "אוהל" – לעומת המקום שאליו הולך האדם לאחר פטירתו, שנקרא "בית עולמו" (קהלת יב ה). מכאן עלינו ללמוד שאדם צריך להרגיש שהוא רק ארעי בעולם הזה, וביתו אינו אלא "אוהל" ארעי; אך בית הקבע אינו אלא "בית עולמו" שאותו בונה האדם בתורתו ובמעשיו הטובים.

מספרים שביתו של רבי ישראל מאיר הכהן, ה"חפץ חיים", היה ישן ומרוהט ברהיטים פשוטים וישנים. פעם אחת הגיע אל ה"חפץ חיים" עשיר גדול כדי להתייעץ איתו באיזה עניין. תוך כדי שיחה שאל העשיר את ה"חפץ חיים": "האם לא ראוי שלרב חשוב כמוך יהיו בית ורהיטים מפוארים?" ה"חפץ חיים" לא ענה לו.

העשיר המשיך ותיאר איך נראה הבית המפואר שלו ואיזו מיטה נוחה יש לו, תוך כדי שהוא נאנה על כך שבנדודיו בדרכים לצורך עסקיו הוא נאלץ לישון על מיטות לא נוחות והוא סובל מכאבי גב. שאל אותו ה"חפץ חיים": "מדוע אינך לוקח איתך בדרכים את המיטה הנוחה שיש לך בבית?"

ארץ ישראל   אמונה   טהרת המשפחה   בית המקדש   פרשת שבוע   תנ"ך

שי
לש"י

סיני
לוי

לימוד והנצחה לעילוי נשמות שלמה וישי קרויזר ז"ל
אחים יקרים ואהובים אשר עלו יחדיו בסערה לגנזי מרומים
מתוך אתר שי לש"י : shayleshay.co.il

צחק העשיר ואמר: "כשנמצאים בדרך צריך להסתפק במה שיש, וכשחוזרים הביתה אפשר לישון כמו שצריך על המיטה הנוחה".

אמר לו ה"חפץ חיים": "יפה אמרת! בדברך ענית על השאלה ששאלת! אני עכשיו נמצא בדרך, בעולם הזה שהוא רק הדרך, 'פרוזדור לעולם הבא', וכמו שאמרת, 'כשנמצאים בדרך מסתפקים במה שיש'; כשאגיע הביתה – לעולם הבא – שם כבר יהיה לי בית מפואר, וריהוט נוח ויפה".